

пътъ въ това заточение дойде радостъта при него, лоши деца я убиха.

За да утешатъ душата, ангелчетата рекоха:

— Може би други птички ще дойдатъ при него...

Но душата 'знаеше, че никой нѣма да споходи камъка отъ планината. Старитѣ птички се страхуваха, а новоизлюпенитѣ го и не познаваха.

И душата на поета заплака.

Пролѣтъ

Х. Тома

ХАНСЪ ТОМА

бележка

отъ

Николай Райновъ

Художниците, родени въ планинитѣ, сж обикновено поети. Тѣ обичатъ природата и картинитѣ имъ приличатъ на пѣсень. Такъвъ е нѣмскиятъ живописецъ Хансъ Тома. Той се родилъ на 2 октомврий 1839 въ селото Бернау, въ Шварцвалдъ, всрѣдъ планината. Детинството си прекаралъ въ тихата поетична природа на оня край. Ходѣлъ по ливадитѣ, ловѣлъ риба по рѣкитѣ, скиталъ се по

горитѣ, а вечеръ се прибиралъ въ старата дървена кѣща, покрита съ керемиди, и тамъ четѣлъ библията, както бабичката я чете на своето внуце въ една отъ картинитѣ му („Урокъ по законъ Божи“). На двадесетъ години едва Хансъ Тома почналъ да учи изкуство. Ходилъ по много градища да се учи: въ Дюселдорфъ, Парижъ, Римъ, Мюнхенъ. Срещналъ се съ много прочути художници.